

Jag er helsar, stolta ekar!
Kanske var det här bredvid
Friedmans stråke, lust och lekar
Hördes i er ungdomstid.
Kanske sjelf ni honom kände,
Gafvo skydd mot qvällens sol,
Då den ystra skalden spände
Strängarna på sin fiol.

Innan dagen släckt sin låga,
Sångarns bild jag skåda vill.
Store Bellman! Törs jag fråga
I en hast hur det står till?
Qvällens guld dig öfverströmmar,
Solen sjelf din lager kysst.
Kanske stör jag dina drömmar,
Jag skall gå förbi så tyst.

Tidens snabba flygt jag glömmar,
Man hushålla bör med den.
Går jag längre här och drömmar,
Hittar jag ej hem igen.
Vintern hela nejden söfver,
Tyst är slottets kungasal,
Månen skiner vänligt öfver
Josefinas Rosendal.

Natten öfver skog och stränder
Lampan tändt och fällt gardin.
Jag gör höger om och vänder
Klokast hem till min kamin.
Jag har ingenting mot Bore,
Att han nyper i mitt skinn,
Blott att näsan skapad vore
Som en tub att skjutas in.

